

Wyrok Sądu z dnia 14 grudnia 2018 r. – Arysta LifeScience Netherlands / EFSA(Sprawa T-725/15) ⁽¹⁾

Środki ochrony roślin – Procedura przeglądu zatwierdzenia substancji czynnej diflubenzuron – Artykuł 21 rozporządzenia (WE) nr 1107/2009 – Stanowisko ekspertów EFSA dotyczące oceny – Częściowa publikacja tego stanowiska – Artykuł 63 rozporządzenia nr 1107/2009 – Wniosek o zachowanie poufności pewnych fragmentów – Ochrona interesów handlowych – Odmowa zachowania poufności – Interes prawny

(2019/C 72/19)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Arysta LifeScience Netherlands BV, dawniej Chemtura Netherlands BV (Amsterdam, Niderlandy) (przedstawiciele: adwokaci C. Mereu i K. Van Maldegem)

Strona pozwana: Europejski Urząd ds. Bezpieczeństwa Żywności (przedstawiciele: D. Detken i S. Gabbi, pełnomocnicy, wspierani przez adwokatów R. van der Houta i C. Wagnera)

Interwenient popierający stronę pozwaną: Komisja Europejska (przedstawiciele: F. Moro i P. Ondrůšek, następnie P. Ondrůšek i G. Koleva, pełnomocnicy)

Przedmiot

Oparte na art. 263 TFUE żądanie stwierdzenia nieważności decyzji EFSA z dnia 10 grudnia 2015 r. w sprawie publikacji niektórych fragmentów dokonanej przez EFSA wspólnej oceny przeglądu zatwierdzenia substancji czynnej diflubenzuron w odniesieniu do metabolitu PCA.

Sentencja

- 1) Skarga zostaje oddalona.
- 2) Arysta LifeScience Netherlands BV pokrywa własne koszty oraz koszty poniesione przez Europejski Urząd ds. Bezpieczeństwa Żywności (EFSA) w niniejszym postępowaniu oraz w postępowaniu w sprawie wniosku o zastosowanie środków tymczasowych.
- 3) Komisja Europejska pokrywa własne koszty.

⁽¹⁾ Dz.U. C 68 z 22.2.2016.

Wyrok Sądu z dnia 12 grudnia 2018 r. – Makhlouf / Rada(Sprawa T-409/16) ⁽¹⁾

Wspólna polityka zagraniczna i bezpieczeństwa – Środki ograniczające przyjęte wobec Syrii – Zamrożenie środków finansowych – Prawo do obrony – Prawo do skutecznej ochrony sądowej – Obowiązek uzasadnienia – Oczywisty błąd w ocenie – Prawo do poszanowania dobrego imienia – Prawo własności – Domniemanie niewinności – Ograniczenie wjazdu i przejazdu przez terytorium Unii – Proporcjonalność

(2019/C 72/20)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: Ehab Makhlouf (Damaszek, Syria) (przedstawiciel: adwokat E. Ruchat)

Strona pozwana: Rada Unii Europejskiej (przedstawiciele: początkowo S. Kyriakopoulou G. Étienne oraz A. Vitro, następnie S. Kyriakopoulou oraz A. Vitro, a wreszcie S. Kyriakopoulou, A. Vitro oraz V. Piessevaux, pełnomocnicy)

Przedmiot

Oparte na art. 263 TFUE żądanie stwierdzenia nieważności decyzji Rady (WPZiB) 2016/850 z dnia 27 maja 2016 r. zmieniającej decyzję 2013/255/WPZiB dotyczącą środków ograniczających skierowanych przeciwko Syrii (Dz.U. 2016, L 141, s. 125), a także wydanych w jej następstwie aktów wykonawczych, decyzji Rady (WPZiB) 2017/917 z dnia 29 maja 2017 r. zmieniającej decyzję 2013/255/WPZiB dotyczącą środków ograniczających skierowanych przeciwko Syrii (Dz.U. 2017, L 139, s. 62) oraz decyzji Rady (WPZiB) 2018/778 z dnia 28 maja 2018 r. zmieniającej decyzję 2013/255/WPZiB w sprawie środków ograniczających skierowanych przeciwko Syrii (Dz.U. 2018, L 131, s. 16), w zakresie, w jakim akty te dotyczą one strony skarżącej.

Sentencja

- 1) Skarga zostaje oddalona.
- 2) *Ehab Makhlouf zostaje obciążony własnymi kosztami, a także kosztami postępowania poniesionymi przez Radę Unii Europejskiej.*

⁽¹⁾ Dz.U. C 371 z 10.10.2016.

Wyrok Sądu z dnia 12 grudnia 2018 r. – Syriatel Mobile Telecom / Rada

(Sprawa T-411/16) ⁽¹⁾

Wspólna polityka zagraniczna i bezpieczeństwa – Środki ograniczające przyjęte wobec Syrii – Zamrożenie środków finansowych – Prawo do obrony – Prawo do skutecznej ochrony sądowej – Obowiązek uzasadnienia – Oczywisty błąd w ocenie – Prawo do poszanowania czci i dobrego imienia – Prawo własności – Domniemanie niewinności – Proporcjonalność

(2019/C 72/21)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: Syriatel Mobile Telecom (Joint Stock Company) (Damaszek, Syria) (przedstawiciel: adwokat E. Ruchat)

Strona pozwana: Rada Unii Europejskiej (przedstawiciele: początkowo S. Kyriakopoulou, A. Vitro oraz G. Étienne, następnie S. Kyriakopoulou, A. Vitro oraz V. Piessevaux i wreszcie S. Kyriakopoulou oraz A. Vitro, pełnomocnicy)

Przedmiot

Oparte na art. 263 TFUE żądanie stwierdzenia nieważności decyzji Rady (WPZiB) 2016/850 z dnia 27 maja 2016 r. zmieniającej decyzję 2013/255/WPZiB dotyczącą środków ograniczających skierowanych przeciwko Syrii (Dz.U. 2016, L 141, s. 125), a także wydanych w jej następstwie aktów wykonawczych, decyzji Rady (WPZiB) 2017/917 z dnia 29 maja 2017 r. zmieniającej decyzję 2013/255/WPZiB dotyczącą środków ograniczających skierowanych przeciwko Syrii (Dz.U. 2017, L 139, s. 62) oraz decyzji Rady (WPZiB) 2018/778 z dnia 28 maja 2018 r. zmieniającej decyzję 2013/255/WPZiB w sprawie środków ograniczających skierowanych przeciwko Syrii (Dz.U. 2018, L 131, s. 16), w zakresie, w jakim akty te dotyczą one strony skarżącej.